

Vonnisnummer/ Griffienummer / 1049 / 2021
Repertoriumnummer/ Europees 2021 /
Datum van uitspraak 14 juni 2021
Systeemnummer 19CO27924
Rolnummer 21K000007
Notitienummer IE66.WI.100400/2019

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, strafzaken

Vonnis

K.17

Aangeboden op

KAMER MET EEN RECHTER, RECHTSPREKENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN

Gezien de processtukken

In de zaak van:

HET OPENBAAR MINISTERIE,

aan wie zich heeft gevoegd als burgerlijke partij :

WOONINSPECTEUR, met kantoren te 1000 Brussel, Havenlaan 88 bus 22,
woonstkeuze doend bij haar raadsman

*vertegenwoordigd door Meester
advocaat te*

loco meester

tegen:

Nr. 1269

geboren te op ingeschreven te
van Belgische nationaliteit, RRN

bijgestaan door Mr.

advocaat te

Nr. 1270

geboren te op ingeschreven te
van Belgische nationaliteit, RRN

bijgestaan door Mr.

advocaat te

De procureur des Konings vervolgt de beklaagde(n) als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

De eerste en de tweede,

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek; om het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt; om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd; om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt; om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

een woning of specifieke woonvorm die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 § 1 Vlaamse Wooncode verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, namelijk een woning gelegen te _____ bekend op het kadaster onder _____

van de echtgenoten _____ met een oppervlakte van _____ eigendom
 en _____ om het aangekocht te hebben jegens _____
 op 3 juni 2013. _____ ingevolge akte verleden voor notaris _____ te _____

(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

te _____ in de periode van 6 juli 2015 tot en met 13 juni 2019

door _____

ten nadele van _____ geboren te _____ op _____

PROCEDURE

Gelet op de dagvaarding aan de eerste en tweede beklagde betekend op 13 november 2020 .
 De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te _____ op 25 november 2020 met als referentie _____

De zaak werd ingeleid op de zitting van 11 januari 2021.
 De conclusietermijnen werden bij toepassing van artikel 152 Sv bekrachtigd en de rechtsdag werd op 10 mei 2021 bepaald.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 10 mei 2021.

De wooninspecteur werd vertegenwoordigd door zijn raadsman en werd gehoord in zijn middelen en besluiten.

Het openbaar ministerie werd gehoord in zijn middelen.

De eerste en tweede beklagden waren aanwezig op de terechtzitting en werden bijgestaan door hun raadsman die werd gehoord in zijn middelen en besluiten.

1. OP STRAFGEBIED

1.1. DE FEITEN EN VOORGAANDEN

1.1.1. Eerste en tweede beklagden zijn eigenaars van het gebouw gelegen te _____

bekend op het kadaster onder
met een oppervlakte van

1.1.2. Op 13 juni 2019 begaf de Wooninspecteur vergezeld van
woningcontroleur bij het agentschap Wonen Vlaanderen, zich naar het gebouw gelegen te

Het pand werd na de voorafgaande schriftelijke toestemming van de bewoner betreden
(stuk 8).

Het pand betreft een ééngezinswoning bestaande uit:

- een kelder,
- een gelijkvloers,
- één verdieping onder plat dak.

De Wooninspecteur stelde gebreken vast en kende strafpunten als volgt toe:

- een totaal van 102 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) (stukken 1 tot 7).

Er werden diverse gebreken vastgesteld wat betreft de elektriciteit, de gasinstallatie, het dak (vochtschade), de buitenmuren (opstijgend vocht), ramen en deuren (ernstige verwerking), vloeren (gebroken tegels, valgevaar), sanitaire functies, luchtkwaliteit (onvoldoende verluchting en indicatie op CO-vergiftiging), rookmelders (afwezig).

Volgens de bevindingen van de Wooninspecteur voldeed de woning niet aan de normen van de Vlaamse Wooncode en werd de woning te huur gesteld en/of ter beschikking gesteld in de zin van artikel 20 van het decreet van 15 juli 1997.

1.1.3. Op 2 juli 2019 stelde de wooninspecteur een herstellvordering op voor het pand gelegen te

Bij besluit van 13 augustus 2019 van de burgemeester van de gemeente werd de woning
onbewoonbaar verklaard.

1.1.4. Op de vragenlijst van het Agentschap Wonen-Vlaanderen d.d. 9 december 2019 (stuk 34)
hebben de beklaagden per aangetekende brief geantwoord (stukken 58 en 59).

De beklaagden deelden mede dat zij wegens medische en budgettaire redenen het pand te koop
hadden gesteld door het vastgoedkantoor te

De huuropzeg werd door de beklaagden gegeven en de huurster deelde hen mede dat zij op 23
december 2019 het pand zou verlaten.

De beslissing om het pand te renoveren werd aan de kopers overgelaten.

1.1.5. Tijdens zijn verhoor op 24 augustus 2020 verklaarde de eerste beklagde dat hij en zijn
echtgenote in het kader van de administratieve procedure in eerste instantie geprobeerd hadden om
de woning te verkopen via een immokantoor maar dat dit niet gelukt was.

Daarna hadden zij een nieuwe architect aangesproken. Ondertussen werd de omgevingsvergunning
aangevraagd op 1 juli 2020 (stuk 75).

De eerste beklagde verklaarde dat hij onmiddellijk zou kunnen beginnen met het herstel na het
bekomen van de omgevingsvergunning.

Hij stelde dat het van de aannemers zou afhangen. Normaal had hij de bedoeling om het allemaal zelf te doen maar wegens de tijdsdruk zou hij toch veel door aannemers laten doen, ook omdat hij recent rugproblemen heeft gehad (stukken 67 en 68).

Uit de foto's van de bijlage 4 (stukken 80 tot 92) meegedeeld door de eerste beklagde voorafgaand zijn verhoor bleek dat er in de woning reeds diverse afbraakwerkzaamheden waren uitgevoerd.

1.2. BEOORDELING VAN DE SCHULDVRAAG TEN AANZIEN VAN DE EERSTE BEKLAAGDE EN DE TWEDE BEKLAAGDE

1.2.1. Met ingang van 1 januari 2021 is de Vlaamse Codex Wonen van toepassing.

Het boek 3 van de Vlaamse Codex Wonen handelt over woningkwaliteitsbewaking.

Het art. 3.1.§1 eerste lid van de Vlaamse Codex Wonen (voorheen art. 5§1 Vlaamse Wooncode) bepaalt dat elke woning op de daarin vermelde vlakken moet voldoen aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten, die door de Vlaamse regering nader bepaald worden.

Overeenkomstig de nieuwe regelgeving zijn de woonkwaliteitsnormen en de gebreken dezelfde maar worden zij op een andere manier in aanmerking genomen.

Het artikel 3.1. §1 derde lid van de Vlaamse Codex Wonen luidt als volgt:

“Bij de nadere bepaling van de vereisten, vermeld in het eerste lid, en de vaststelling van de specifieke en aanvullende veiligheidsnormen, vermeld in het tweede lid, hanteert de Vlaamse Regering een of meer lijsten van mogelijke gebreken die onderverdeeld zijn in de volgende drie categorieën:

1° gebreken van categorie I: kleine gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden of die potentieel kunnen uitgroeien tot ernstige gebreken;

2° gebreken van categorie II: ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning;

3° gebreken van categorie III: ernstige gebreken die menssonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning.

Het Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van de Vlaamse Codex van 2021 van 11 september 2020 (BS 8 december 2020) bepaalt in boek 3 de Woningkwaliteitsbewaking.

Het artikel 3.2 §1 van voormeld Besluit bepaalt dat de vereisten en normen waaraan elke woning moet voldoen conform artikel 3.1 §1, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 vermeld zijn in de modellen van het technisch verslag die opgenomen zijn in bijlage 4, 5 en 6, die bij dit besluit zijn gevoegd.

1.2.2. Vanaf 1 januari 2021 wordt de strafbaarstelling in art. 3.34 Vlaamse Codex Wonen (voorheen art. 20 §1, eerste lid Vlaamse Wooncode) omschreven als:

‘Als een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te

huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen.'

1.2.3. De nieuwe strafbaarstelling die vanaf 1 januari 2021 geldt moet beschouwd worden als een mildere strafwet in de zin van artikel 2, tweede lid van het Strafwetboek.

Dit houdt in dat overtreders zich vanaf die datum kunnen beroepen op de nieuwe strafbaarstelling ook wanneer zij worden vervolgd voor misdrijven die voordien werden gepleegd.

(Vgl. T. Vandromme, D. Vermeir, Woningkwaliteitsbewaking volgens de Vlaamse Codex Wonen, Intersentia 2020, 46-47)

De feiten van de tenlastelegging zoals omschreven in de dagvaarding vallen onder de bepalingen van de Vlaamse Codex Wonen.

1.2.4. De boven vermelde categorieën (art. 3.1 §1 derde lid Vlaamse Codex Wonen) zijn terug te vinden in de technische verslagen van het onderzoek van de kwaliteit van de woningen die werden opgesteld door de woningcontroleur.

Deze verslagen bevatten de categorieën I tot en met IV die van toepassing waren onder de Vlaamse Wooncode.

Onder de Vlaamse Codex Wonen worden die 4 categorieën teruggebracht tot 3 categorieën.

De gebreken van de categorie IV, volgens de Vlaamse Wooncode, zijn gebreken van categorie III onder de Vlaamse Codex Wonen.

De eerder lichte gebreken vallen onder de categorie I. Deze gebreken leiden niet tot een ongeschiktheid tenzij de woning meer dan 6 gebreken heeft van de categorie I. In dat geval zal de woning automatisch behept zijn met een gebrek van de categorie II.

Gebreken van de categorie II zullen de ongeschiktheid van de woning met zich meebrengen.

Categorie III heeft betrekking op gebreken die leiden tot de onbewoonbaarheid van de woning.

Gebreken die vroeger 9 of 15 strafpunten als gevolg hadden vallen onder categorie II of III.

De rechtbank is van oordeel dat gebreken die vóór 1 januari 2021 werden vastgesteld volstaan om te oordelen of de woning al dan niet-conform is volgens de nieuwe regelgeving en of de feiten strafbaar zijn.

1.2.5. De tenlastelegging werd door de beide beklaagden niet betwist en is voor de beide beklaagden voldoende bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de Wooninspecteur (stukken 1 tot 7), de technische verslagen (stukken 12 tot 15), het fotodossier (stukken 16 tot 22), de verklaring van (stuk 29) en de verklaring van de eerste beklaagde (stukken 67 en 68).

De beklaagden kunnen niet omheen het feit dat de woning gelegen te

onbewoonbaar werd verklaard bij besluit van 13 augustus 2019 van de burgemeester van de gemeente

Uit de vaststellingen van de technische verslagen blijkt voldoende dat de woning behept was met diverse ernstige gebreken en derhalve onbewoonbaar was. Dit heeft tenslotte geleid tot het besluit van onbewoonbaarverklaring van de burgemeester van de gemeente. De beklaagden hadden zich moeten realiseren dat de verhuring van de woning in de gegeven omstandigheden niet toegelaten was wat ook de beweegredenen waren die aan de grondslag van de verhuring lagen.

1.3. BEOORDELING VAN DE STRAF EN STRAFMAAT TEN AANZIEN VAN DE EERSTE BEKLAAGDE EN DE TWEDE BEKLAAGDE

De verhuring van onbewoonbare panden houdt een zware inbreuk in op de veiligheid van de bewoners en hun levenskwaliteit .

De beklaagden dienen zich bewust te zijn van hun verplichtingen als verhuurder .

De verhuurde woningen moeten voldoen aan de vereisten van de Vlaamse Codex Wonen en mogen enkel worden verhuurd aan de bewoners wanneer voldaan is aan de minimumnormen van veiligheid, gezondheid en woonkwaliteit .

De rechtbank kan zich niet ontdoen van de indruk dat de beklaagden met minimale kosten en inspanningen het verouderde pand verder verhuurden om hieruit huurinkomsten te genereren en wellicht om leegstandtaks te vermijden.

Zij dienden te beseffen dat zij de geldende regelgeving dienden te respecteren wanneer zij woningen verhuren.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de ernst van de feiten , de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden.

De straftoemeting heeft niet enkel een vergeldingsfunctie maar beoogt ook preventie.

De beklaagden hebben, nadat zij van het besluit tot onbewoonbaarverklaring van de gemeente op de hoogte werden gebracht, de nodige initiatieven genomen om de huurovereenkomst op te zeggen.

Hierna namen zij initieel de beslissing om het pand te verkopen via een vastgoedmakelaar.

Wegens een gebrek aan potentiële kopers kwamen zij op deze beslissing terug en dienden zij een aanvraag in tot het bekomen van een omgevingsvergunning om het pand te herstellen.

Bij besluit van 14 september 2020 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente werd een omgevingsvergunning verleend voor het verbouwen van de rijwoning.

Uit de door de beklaagden voorgelegde foto's blijkt dat de ruwbouwwerkzaamheden volop aan de gang zijn en dat de betonnen vloerplaat inmiddels werd gegoten.

De rechtbank houdt rekening met het blanco strafregister van de beide beklaagden.

De beide beklaagde verzochten de rechtbank om de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling, waaromtrent het openbaar ministerie positief advies heeft verleend, te gelasten.

Er zijn redenen om in te gaan op hun verzoek.

De beide beklaagden verkeren in de wettelijke voorwaarden. Zij hebben nog geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden ondergaan en de feiten zijn niet strafbaar met een correctionele gevangenisstraf van meer dan twintig jaar, en zijn niet

van die aard dat zij bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf.

De beide beklaagden beschikken over een blanco strafregister en hebben na het besluit van onbewoonbaarverklaring nuttige initiatieven genomen om de huurovereenkomst te beëindigen en om de woning uiteindelijk te verbouwen.

De rechtbank is van oordeel dat een bestraffing de sociale reclassering van de beide beklaagden in het gedrang kan brengen op een wijze die niet in verhouding staat tot de ernst van de feiten.

2. DE HERSTELVORDERING

2.1. De wooninspecteur stelde op 2 juli 2019 voor het pand gelegen aan de
een herstellvordering op die werd overgemaakt aan de procureur des Konings.

2.2. De wooninspecteur vordert te bevelen aan de gedaagden, in solidum, om het onroerend goed
gelegte te kadastraal gekend onder eerste
te herstellen zodat het gebouw en de erin
aanwezige woning conform zijn zoals bedoeld in de Vlaamse Codex Wonen, eveneens zonder dat er
overbewoning is.

Dit binnen een uitvoeringstermijn van 10 maanden vanaf de datum van het tussen te komen vonnis
onder verbeurte van een dwangsom van 150,00 euro per veroordeelde per dag vertraging en met de
uitdrukkelijke uitsluiting van de dwangsomtermijn van artikel 1385bis, 4° lid Ger.W.

Uitdrukkelijk machtiging te verlenen aan de Wooninspecteur en aan het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente om :

- het gevorderd herstel ambtshalve uit te voeren voor het geval de veroordeelde in gebreke zou
blijven en de kosten te verhalen op de veroordeelden in solidum;
- de kosten van gebeurlijke herhuisvesting te verhalen op de veroordeelden in solidum.

De veroordeling op grond van de herstellvordering uitvoerbaar bij voorraad te verklaren spijs
eventueel verstel en ondanks eventuele rechtsmiddelen zonder mogelijkheid tot borgstelling en met
uitsluiting van het vermogen van kantonnement.

2.3. De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering niet zonder voorwerp is.

De beide beklaagden hebben niet beslist tot de volledige afbraak van de woning zoals zij ten
onrechte stellen.

Uit het besluit van 14 september 2020 van het college van burgemeester en schepenen van de
gemeente blijkt dat aan de beklaagden een omgevingsvergunning werd verleend tot het
verbouwen van een rijwoning.

Uit geen enkel stuk blijkt dat de bestaande woning volledig werd afgebroken of gesloopt.

Integendeel.

Zowel uit de voorgelegde foto's als uit het besluit van college en burgemeester van de gemeente
waarbij de omgevingsvergunning werd verleend blijkt dat bepaalde delen van de
bestaande woning worden behouden.

De rechtspraak waarnaar de beklaagden verwijzen is ter zake niet dienend.

2.4. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd op grond van de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten.

Zij stemt overeen met de wettelijke bepalingen en is kennelijk niet onredelijk.

De herstellvordering is gegrond.

De beide beklaagden hebben sinds de herstellvordering van 2 juli 2019 en het besluit van 14 september 2020 waarbij de omgevingsvergunning werd verleend een aantal nuttige initiatieven genomen om de vergunde verbouwingswerken uit te voeren.

De werken werden volgens de voorgelegde e-mail van 11 november 2020 gestart op 10 november 2020.

Sinds de start van de werken zijn inmiddels 7 maanden verstreken.

De rechtbank neemt aan dat de gevorderde herstelltermijn van 10 maanden te beperkt is om een volledig herstel te kunnen uitvoeren.

De beklaagden dienen wel te beseffen dat zij met de nodige spoed de werken moeten verderzetten en voltooien.

De beide beklaagden hebben de beslissing genomen om de rijwoning te renoveren en moeten dit binnen een redelijke termijn doen.

De door hen gevorderde herstelltermijn van 24 maanden is ongegrond rekening houdend met het feit dat zij inmiddels reeds over een periode van 7 maanden hebben beschikt voor de uitvoering van de werken en dat zij al geruime tijd bezig zijn met de planning ervan.

De termijn om de herstellwerkzaamheden uit te voeren wordt bepaald op **15 maanden**.

De rechtbank bepaalt tevens een dwangsom van 100,00 euro per dag vertraging in de uitvoering van de herstellwerkzaamheden voor de beide beklaagden met uitsluiting van artikel 1385bis, 4° lid Ger.W.

De Wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente worden gemachtigd om het gevorderde herstel ambtshalve uit te voeren voor het geval de beide beklaagden in gebreke zouden blijven.

Om de verdere vertraging in de uitvoering van herstel te vermijden wordt het vonnis uitvoerbaar verklaard bij voorraad.

3. OP BURGERLIJK GEBIED

Voor zoveel als nodig worden de burgerlijke belangen overeenkomstig art. 4 al.2 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering ambtshalve aangehouden .

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gezien de artikelen van voormelde tenlasteleggingen, alsook de artikelen

- 2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
- 182, 184, 185, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering

- 1, 3, 6 W. 29.06.1964
- 1 Wet 05.03.1952
- 29 Wet 1.8.1985

Op tegenspraak ten aanzien van de eerste beklagde **en ten aanzien van de tweede beklagde** **en op tegenspraak ten aanzien van de Wooninspecteur.**

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van de eerste beklagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging voor de eerste beklagde **bewezen.**

Gelast de opschorting van de uitspraak van veroordeling voor de beklagde voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt **tot het betalen van een vaste vergoeding in strafzaken van 50,00 euro .**

Veroordeelt **tot het betalen van een bedrag van 20,00 euro als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand .**

Ten aanzien van de tweede beklagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging voor de tweede beklagde **bewezen.**

Gelast de opschorting van de uitspraak van veroordeling voor de beklagde voor de duur van 3 jaar. **voor de**

Veroordeelt **tot het betalen van een vaste vergoeding in strafzaken van 50,00 euro .**

Veroordeelt **tot het betalen van een bedrag van 20,00 euro als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand .**

gerechtskosten

Veroordeelt **an** **tot het betalen van de gerechtskosten begroot op 285,36 euro.**

DE HERSTELVORDERING

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en als volgt gegrond.

Beveelt **en** **om het onroerend goed gelegen te kadastraal gekend onder te herstellen zodat het gebouw en de erin aanwezige woning conform zijn, zoals bedoeld in art. 3.1 Vlaamse Codex Wonen zonder dat er overbewoning is.**

en dit binnen een termijn van 15 maanden vanaf de betekening van het huidige vonnis.

Zegt voor recht dat op vordering van de Wooninspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente door de veroordeelden en een dwangsom zal worden verbeurd van 100,00 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 15 maanden vanaf de betekening van het huidige vonnis.

Sluit een bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis, 4° lid Ger.W. uitdrukkelijk uit.

Machtigt voor zover geen gunstig gevolg wordt gegeven aan boven vermeld bevel binnen de termijn van 15 maanden de Wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van ambtswege om in de uitvoering ervan te kunnen voorzien op kosten van de veroordeelden en (artikelen 3.47 en 3.48 Vlaamse Codex Wonen).

Verklaart het vonnis uitvoerbaar bij voorraad wat het opgelegde herstel betreft.

Wijst het anders of meer gevorderde af als ongegrond.

Beveelt dat bij toepassing van artikel 3.49 §1, tweede lid Vlaamse Codex Wonen een uittreksel van dit vonnis, nadat het in kracht van gewijsde zal zijn getreden, op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet en bij gebreke daarvan, een uittreksel van onderhavig vonnis ingeschreven dient te worden op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging.

Verzoekt de griffier om in toepassing van artikel 3.45 van de Vlaamse Codex Wonen aan de herstellende overheid binnen de termijn om rechtsmiddelen tegen de uitspraak aan te wenden een afschrift te bezorgen.

OP BURGERLIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 al. 2 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering ambtshalve aan .

Alles wat voorafgaat gebeurde in openbare terechtzitting in het Nederlands overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Aldus uitgesproken te Kortrijk, in het gerechtsgebouw, in de openbare zitting van de ZEVENTIENDE KAMER, op heden veertien juni tweeduizend en eenentwintig.

Aanwezig :
, alleenzetelend rechter
, substituut-Procureur des Konings,
, griffier